

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816203177
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7816203177.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu: Slovenská autobusová doprava Zvolen, a.s., IČO: 36 054 666, Balkán 53, 960 95 Zvolen, zast.: Advokátska kancelária BOĽOŠ & PARTNERS s.r.o., IČO: 36 866 261, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: F. Q., H.. XX.XX.XXXX, S. C. E. X, XXX XX Q., v konaní o zaplatenie 220,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 220,50 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 220,50 Eur od 12.12.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 220,50 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej istiny od 12.12.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný cestoval autobusovou dopravou autobusom žalobcu, tak ako je uvedené v Zápise o porušení povinností cestujúceho (ďalej len „Zápis“), ktorý sa na výzvu kontrolóra nepreukázal platným prepravným dokladom, čím porušil ako cestujúci jednu zo základných povinností upravenú v Zákone č. 56/2012 Z.z., v spojení s porušením Prepravného poriadku žalobcu. Porušenie zákonnej povinnosti bolo na mieste kontroly zdokumentované Zápisom kontroly a tiež zápisom o porušení prepravných tarifných podmienok. Žalovaný tým, že nastúpil do autobusu žalobcu, uzavrel so žalobcom Zmluvu o preprave osôb a súčasne vyjadril neodvolateľný súhlas so všetkými podmienkami prepravy obsiahnutými v Prepravnom poriadku a tarife.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 12C/63/2016 - 26 zo dňa 09.05.2016, ktorý bol zrušený uznesením č. k. 12C/63/2016 - 40 zo dňa 24.06.2016, pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému.

4. Vzhľadom k tomu, že miesto pobytu žalovaného nebolo možné zistiť ani postupom v zmysle ust. § 116 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd postupoval v zmysle ust. § 116 ods. 2 CSP. Zverejnil oznam o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu, ako aj na webovej stránke tunajšieho súdu. Po uplynutí zákonom stanovenej lehoty od zverejnenia rozhodnutia, súd pokračoval v konaní na základe pripojených listinných dôkazov.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, v súlade s ust. § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné

nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

6. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Z pripojených listinných dôkazov, zo Zázpisu o porušení povinností cestujúceho č. 000865 vyplynulo, že žalovaný dňa 11.11.2015 v čase o 08.05 hod., na linke č. 707506, spoj č. 4, sa v čase vykonanej kontroly na Autobusovej stanici Rožňava nepreukázal platným cestovným lístkom, pričom nástupnou zástavkou v prípade žalovaného bol N. E. a výstupnou zástavkou E.. Základné cestovné predstavovalo sumu 10,50 Eur, sankčná úhrada 210,- Eur. V dôsledku toho vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť okrem základného cestovného aj sankčnú prirážku k cestovnému, v celkovej výške 220,50 Eur. Uvedenú sumu bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi. V čase vykonávanej kontroly sa nevedel preukázať občianskym preukazom v dôsledku straty, čo bolo overené policajným orgánom v Košiciach. Pri vykonanej kontrole cestujúci Zápis podpísal a prevzal, avšak odmietol zaplatiť sankčnú úhradu.

9. Z pripojeného Prepravného poriadku autobusovej dopravy, z čl. 5 bod 2 vyplynulo, že Zmluvu o preprave osôb uzatvára cestujúci s dopravcom momentom nastúpenia do autobusu, pričom je povinný disponovať platným cestovným lístkom. Pokiaľ cestujúci užíva služby dopravcu bez platného cestovného dokladu, vzniká mu povinnosť uhradiť cestovné ako aj sankčné úhrady stanovené Tarifou. Rovnaká povinnosť je zakotvená aj v čl. 8 bod 2 v písm. d.) a e.), z ktorých vyplýva, že cestujúci je povinný zaplatiť cestovné v hotovosti alebo prostredníctvom dopravnej karty. Na výzvu vodiča alebo revízora je povinný preukázať sa platným cestovným lístkom a zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu. V prípade, že nemôže zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, je povinný poskytnúť osobné údaje potrebné na vymáhanie cestovného.

10. Z Tarify pravidelnej autobusovej diaľkovej dopravy, účinnnej od 01.03.2012, z čl. V. bod 5 vyplynulo, že pokiaľ cestujúci nepreukáže pri dopravnej kontrole platným cestovným lístkom, uloží mu oprávnená osoba zaplatiť cestovné a úhradu vo výške 20-násobku základného cestovného, bez príplatkov a zliav.

11. Z Cenníka cestovného na diaľkových linkách č. 610503 a 707506, platného od 01.05.2015, vyplynulo, že pri tarifnej vzdialenosti v rozpätí od 201 do 210 km, je obyčajné cestovné 10,50 Eur, pričom počet km vyplynul z pripojeného dokladu, kde trasa N. E. - E. predstavuje 205 km.

12. Podľa ust. § 12 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z.z. zákona o cestnej doprave, dopravca je pred začatím prepravy a počas nej oprávnený prostredníctvom vodiča alebo iného člena osádky autobusu, revízora alebo zamestnanca povereného organizáciou prepravy (ďalej len „dispečer“) dávať pokyny a príkazy cestujúcim na účel zaistenia ich bezpečnosti alebo bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorí sú povinní ich uposlúchnuť.

13. Podľa odseku 2 písm. b/ uvedeného ustanovenia, vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení

a) vylúčiť z prepravy cestujúceho, ktorý napriek upozorneniu neuposlúchne pokyn alebo príkaz podľa odseku 1, poruší povinnosť podľa prepravného poriadku, neoprávnene sa zdržiava v autobuse, svojím správaním ohrozuje bezpečnosť prepravy, narúša pokojnú a pohodlnú jazdu autobusu, znečistí autobus alebo obťažuje cestujúcich, ako aj osobu nespôsobilú na prepravu podľa prepravného poriadku,

b) uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

14. Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

15. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky

autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

16. Podľa ust. § 16 ods. 4 uvedeného zákona, cestujúci je povinný

- a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média,
- b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,
- c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

17. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

18. V zmysle pripojenej Tarify bola hodnota cestovného lístka 10,50 Eur, pričom sankčná úhrada podľa čl. V bod 5 predstavovala 20 - násobok základného cestovného. V danom prípade si žalobca uplatnil sankčnú úhradu vo výške 210,- Eur, hodnota cestovného lístka bol 10,50 Eur, tzn. celkový nárok žalobcu v súvislosti s porušením povinností cestujúceho - žalovaného, bol 220,50 Eur. Keďže žalovaný uvedenú sumu nezaplatil v čase vykonanej kontroly, ani následne, žalobca sa dôvodne domáhal zaplataenia nielen cestovného ale aj sankčnej náhrady, v celkovej výške 220,50 Eur.

19. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Úrok z omeškania súd priznal v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s použitím ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z.z. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania odo dňa 12.12.2015, tzn. 30 dní odo dňa vykonanej kontroly, kedy mal žalovaný ešte možnosť svoj dlh uhradiť. Úrok z omeškania k uvedenému dňu predstavoval výšku 5,05 % ročne, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k uvedenému dňu predstavovala 0,05 % a táto sadzba bola zvýšená o 5 percentuálnych bodov, v zmysle ust. § 3 vyššie uvedeného nariadenia vlády.

21. Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože žalovaný porušil povinnosti cestujúceho tým, že sa v čase vykonania kontroly nepreukázal platným cestovným lístkom. Žalovaný kontrolu uznal, o čom svedčí aj to, že riadne podpísal Zápis. Z týchto dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %, z toho dôvodu súd priznal náhradu trov konania v tomto rozsahu, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný žalobcovi po rozhodnutí o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.